

A

183

---

iv.

Seneka

(gr. Teleki László kézirása)

1-28. számozott lap

Az RNK Akadémiája Kolozsvári Fiókjának
Levéltárában

Felzet: Kendilónai Teleki - levéltár, 126/1907. sz.

S
Sohol
Sal
Sohol
Sohol
S

Seneca
Polibius
Pompeja
Piso
Sannius

1. Actus.

Scena 1.

Seneca s Pompeja

Seneca. Ugy van, Pompeja, Én a család gazdagosa,
"gőt" és a veszedelmes trükköket ^{szől} magamra
mondokam le mind magamra vállaltam. Az én jöven,
dobeli keresztsem bizonytalanságom, mikor éke magamra
vállaltam, most pedig bizonyossá ^{épl} let, hogy nyakamról le
várom. Most már magunkat fogunk elni, és az a lávaló
időn kevelységet, s boldogságot, egypár elmentől hi
venni.

Pompeja

Remenlém keresztessék fogunk lenni Seneca, s az
eddig keresztessék s alkotásaink, a mi mostani keresztessék
annál eddigebbén fogják valánk keresztessék. Isak éppen
minden bunnától szabad meg magadat a mely keresztessék
még nem keresztessék keresztessék. A Te elmed olyan keresztessék
mind a keresztessék, a ki most a maga ajándékait keresztessék
kelestessék el, mivel az is olyan keresztessék mint ő.

Seneca, Gyakran úgy vagyok vellem a dolog mint azokkal
a kik a keresztessék keresztessék hi keresztessék utam a
ponta hi keresztessék. A föld keresztessék ingadom keresztessék
a keresztessék keresztessék keresztessék keresztessék keresztessék, és
még a keresztessék is keresztessék a keresztessék ne hogy keresztessék el
nyeltesse keresztessék. De majd nem fog alattam a föld inga,
domi. Az idő azon keresztessék keresztessék keresztessék keresztessék
pünsteri. Még Roma keresztessék keresztessék is keresztessék, a
mely engem keresztessék keresztessék keresztessék, vegre keresztessék el fog
aludni, mivel keresztessék meg keresztessék hi keresztessék aul se
a keresztessék keresztessék volna meg.

4
Pompeja igaz hogy Te az meg nem akadályozhatna,
tad volna. A Te halálod, a mely bizonyosan el követ,
kezet volna ha Rómat el nem hagyta volna: = = =
a Trifonnak igen mélyen hangra fémre az ő bűnös
é kegyetlen ségét: A Te halálod minden a hazának inkar
kánat mind javát megdicsőít volna elő: A Spanyolban
lévő vének kavarása mind nagyobbba neked volt
a pokaj által; s vegre neked nem kedveznél mi lehetett
volna bátorjóság az ő kezei dől. Egy azen ugyan Seneca
A fegyver a mely fejünk felé vala el feledett. Az ő
gondviselés réged a világnak ajándékozott; mert ő mi
tennek én nálad nélkül! Te feleltél el arról a mi
nincs hatalmodban, és a Spanyolnak büntetését, s
hazának meg szabadságát bírdana a Valéria, a
mely mindenre vigyáz, a mely a mint sokszor tanítal
engemet, mindent a világ boldogságára fordít, s az jó
erkölcsű s tudós emberek komphulataisait, ellenében
meg bökülge.

Seneca. Meg bökülge őket jól tudom az a jó és igazság
gaz valóság, mindent a világ boldogságára figy fordítani.
De hogy vethetted ezt szememre hogy én a Nero kegyetlen
ségét igen bátran boldogum volna. Lehet é egy rof
ember ellen bátrabban mint sem kellenék magat vider
ni? És avagy halgatásommal nem rettem volna é maga
mat vesztnek, az ő rof eselkedésében. A ki a vethet
meg akadályozhatna s nem eselkedés a maga viki őke
veghez.

Pompeja Gondolkozójod modjával s fűvéddel meg egye
Az ő dolog volt hogy magam ^{szememre} kegyetlen ségenek ellene állt
vél. De valyon nem neked volt é többre nyajassaggal
sokszor kerésel, mint sem keménységgel. De ime jön
Polybius, o = = =

Scena 2

Polybius és a többiek
Polybius. ^É Te Seneca! hazádat el hagyta, s meg
meg nem gondolád hogy ismét maradt. A Te el
tározásodtól jova Roma egy nagy fog har, a mely csak
a nyomorúság, s el nyomorúságnak jajgatásokból
zenge. Mely nagy nyomorúság, a virtust mindég meg
halaságyodott semekkel, s kongves abarattal laeni. Egy
embereseg ember se emeli már fél vidamysággal semet,
mindelgyik azt véli, hogy mericelen fogyvez fűg fije
felett, s a minden nap meg újuló nyomorúság el nyoraja
ő bűnös a jobb időnek reménységét. Tegnap = = o fac
sz. az a feteteg nap örökké ki öröklétheznek az
embernek emlékezetéből = = tegnap Nero nagy s jó
erkölcsű Anya a Pogamnak parancsolatyából, a merog,
jel teli pokarac = = = = =

Pompeja Hogy hogy Octavia meroggel meg olett, Octavia
az én kedves Barátném! O egék! ki kwama mar
megis éni. Mit veter! Hogy lehetett a sepség s nyu,
jajpog kepinék annak a gonof embernek haragját mugara
fel mereleni.

Polybius Igazán Pompeja már ^é minsen éleben, ura
pip aratlanság, az emberek dnye, már minsen többi.
Sok kinok után az ő nagyra kületen teltet az egétek
viki őke, s már eddig virtujainak jvalmát vette
Az ő aratlansága é nagy tulajdonságai voltak egyedül
hibái; jaj az embereseg és igaz emberetk, még sok
hibákat fognak azok vegha vinni.

Pompeja Avagy lehet az ember fűvnek gonofságát
oly mélyre vinni, mint Nero viki. Hogy a comefit
magat ugy meg változpa, s a maga nemességéből,
oly

oly sokat vépeffen el. Octavia nem el többé a hi-
melte' völe hogy örökre' ilyen. D. Setetes nap a ki-
e világnak legg dragább kincsét el veszté, D. miön kell
nekem semidec meg világozitanom. Mien késsém, se
veled együtt meg halni. O barátom o kedvy barátom
Cene ha. Revenetis újság, már a Nero vesongerő' m' du,
latya a legg felsőbb ponton ol éne. Még a barbary né-
pettő historijá se mutatnak hasonlő kegyetlenségü
peldákat. De Pompeja ne igen undaly meg ezen a törté-
neten. Octavia mind az a boldogságot a melyre ember
alkalmas meg érdemlete volna, és en magam is önkent
ereve fel adoztam volna életemet. De o' halando vala
valamint minden földi dolog, s meg kellett volna
meg is meg halni. O' boldogsága elibe sietett, a melyen
mi meg mindnyájan várunk. Nyugraszad meg elméidet
s ne ingyelyed boldogságát. Most o' az egnek dipe
és már a halando' emberetke nyomonnyágaikról el-
felejtett. Ki mondhatatlan belső gyönyörűséggel vöpi
virtusainak jutalmát.

Polybius Azt ugyan bizony el nyerte. Tudalással m'istó
álhatatosággal végig halgatá a Tyrannusnak parantzó,
levegát; és minék utarmó a meresz poharat ki' ma volna
konulere leoo' barátait s barátneit öfve gyűjítette, s
kollá. O' soha se fogom én az edes hangját, a melyet
kollá el felejttem, so' pedig az a tífus, s fűfűges ábrázás
egy kollá: Már on boldogabb lakó helyedre. Tol legyen
nyugodalomnak és örömek lakó helyedre. Tol legyen
"dolgotok, en kedveseim! en barátaim! minkeek is aki
"most jelen nem vagyok ugyan, de esetemet bámi fogja
"tok, legyen mind örökre' jól dolgotok. Si' vagyok egyedül
"az a mie nekzen hagyok el o világon. De csak egy kis időnk
"folyása volapya el az en boldogságonat a tiétekről. Hamar fog
"tok engemet követni; majd megint abban az örökre' Nftam ma,

"add' egben neket öfve foglak gyűjteni, és a mi örömeink
"minden kézzelidest feljül fog haladni.
Pompeja En foglak teged legg előfor követni, O. Annyal!
en en követlek előfor. Az élet rechemre vagyok, és halál
gyönyörűségemre. O mien nem voltam halalod oraján jelen
a tieden u kiéd az en telkem oly porosan öfve volé korve!
Mien nem foghattam en be' semidec. így veled együtt
holtam volna en meg == fornyu kar! = = hallatlan kegyet-
lenség! = = ki me fel allani, és oxaviat csak egy hibával is
vadásni. A legg jobb lélek a legg jobb vesztben lakit vala.
Az o' barátainak és az egist ember nemzetnek boldogsága volt
egyedül való gondja. A job' ievök és spanakozok se veszték
eggedül nagyobb elöte, és a maga érdemei csak egyedül a fia-
matkozásban is jó írtelben helyhezette vala. És így teged ne
lappalak többé, O en kedvy barátom! A te nyájos befelge,
sikides többé ne halgaszam é, és a te sen ^{van} való gondolkodásod
modjai ne tudaljam é, a mely ongemet jököre a Virryra
unkolt. O már lehetetlen többé élnem = = Ezenem már
eremben a halalt. p. rait.

Polybius Neked élni kell Pompeja! A te ferjednek, s te
világnak kell élned. Nyugraszad meg émedet, s a banat alatt
ne engedjed hogy el ungedjen. Cyprippina küldött engemet,
és keret teget, Seneká, a virrynak s a vallásnak keményese.
hogy örett és Romat el ne hagyjad, és tífusgeidet a melyet formidre
el vagyunk teietve ugyanaz fel vallásod. Te vagy egyedül az
a ki a Saphar áitőseginék élene állhat, mivel a nép
előt való' telimereitől fel.

Pompeja. A Tyrannus Romanak Octaviához való' se-
reccitót nem felt, és ki lehetne kerez, az en az en
ferjednek fogna követni. Fűkább gyűlöli az ötet hibát
kemere való' hányásait, mine sem hogy, kegyetlenségének
ki mondatla jól meg gondolna; új dolgokat pedig ötet
meg

Nem, nem, engedjél

575
15
10

még inkább felindítani őket, senki sem sok el
kenődés baj, de ha a hátsó munka után nyugodni
már egy is el engedjél, hogy is elengedjél, az
közni Gondvisség egy is a vitáknak jupait meg eltalálni
& Romanak vast bekiert el tőri.

Polybius kevés bizodalmod vugyon Agrippinahoz, s az
en buacsagomhoz. Hogy kerkeine Agrippina a hi a te fe
jedet becsuli, elgar ő tölle, a melyet elae vesfedelemben
fogyna. El emletem is, a kinck nem nekie az en soneti
en meg halnom = = a kinck nem nekie = = hogy
teherre neki valamely vesfedelmes dolgot = = ~~nat~~ ^{nat} = =
Granius Sphoany is a főbb hadi vezerek afve eskeretene
Nero ellen, is az egek sereg nyughatarlanul varja a ti
rammusnal bintereset, c enclanak kell a vegso probum
is az ő hegyetlen segeinek & boldonsagainak hi munetelet
elide terjeszeni. Vagy meg tor magaban, is a maga ne,
penek ugylag Anya lek a mint oddig volt, vagy pedig
örökke valo fcsag lek jutalma ~~to~~ ^{to} veikkinek, Agrip,
pinának. meg egyezeseböl. Pao, u ti, a mint hallom,
Semmivel együtt eppen. nallad vugyon, Pao mond om
az az emberiggy ember, o ti inkább ellet el vektene
mint sem vecket vimie veghez, de fog a fel kentelt Tromy
na fel lépni, a maga nagy eslekedeseivel difeszeni,
is Romanak nyugodulmat, es kelovesi, is boldogsagat hely
ra alicani. = = =

Pompeja De ki lehetne az iaant keris hogy az en Uran
a Tyrannus haragja also fel lobbani tuzenek hanaga
melto aldozatyá nem lek. is o kedves cenekam. Te
mind azonalcaal i vilagtól, hazadtól, is en tollem örök
Ke el

Li el lépkel kakaftatva ambar avuan a Tyrannus,
mugon halaledin a legy hegyetlenbb midon alyanal
is befűt.

Seneca c. ~~22~~ ²³ vugya Pompeja! wal az en vesfedelmem,
tol felsz, fely inkább Romanak el nyugomatta.
tasatol! Polybius igazat mond az utolot kell meg
goro balni. elar most engedeline seggel, nem pedig haraggal,
mint az elae, fogom a dolgot meg probalni. = = = Mely
boldognak tartanak magamat ha nem Nerotól kaba,
die hatnam meg Romat, hanem Nerot a hatnam vifka
a maga Nepenek. Olet, o ti regentem az en gyonyorujogom
is az egyk embri nemzetnek gyonyorujoge vala, o bar val
megine a lehetne! Mely oronmel cennem valaha a nyuga,
dalemnak helyre meg apult fejeit, ha az el vesfedett
a Virginal utyana vifka viberenem! Ugy retzenek minche
az eget nyitva latnam, is az halhatatlanok oroniet
eremem.

Polybius. Salam oly boldogy lefel, Seneca! Legy utolot
vmeneni lehet, hogy a senoniu kovekeresotte felelme, a
melyott koehitesele te federe kell neki meg mutacoi.
tobb hegyetlensege etol meg tartozatya = = = o kedves
baratam, el toke veseddel Agrippinanat is nekem elcinket,
Romanak pedig boldogsagat vifka ajandekozod. ne kifel
fagerednek te teljentejevel. En azon buni fioreni fogok
hogy ~~Suzippina~~ ^{Suzippina} a to Romaban vald vifka jovetalotnek
kedves hiit mentul hamarabb meg hozzam. is hi meggyon

Seneca Mi pedig Pompeja Ferrinyt is elot fel kerestek
is nekik, meg mondjuk, misoda dolog ~~eva~~ ^{eva} legyen
eli magat.

Actus 2

Scena 1

A Theatrum képviseli a Seneca haragát.

Piso ~~fannius~~ Pompeja ~~Seneca~~
 O kegyetlen hábar o Armentelen fejedelem. Az ember
 Nemzetség selyme. Hogy lehet olyan kegyetlen. Mar
 amira ment e vest kívánság indulatod, hogy meg amakia
 se drág ^{drág} ^{amirantek} ~~amirantek~~ amak az ^{istentelen} ~~istentelen~~ se
 kedveznél. ^{de hatna} ~~de hatna~~ ^{de hatna} ~~de hatna~~ ^{de hatna} ~~de hatna~~ ^{de hatna} ~~de hatna~~
^{de hatna} ~~de hatna~~ ^{de hatna} ~~de hatna~~ ^{de hatna} ~~de hatna~~ ^{de hatna} ~~de hatna~~
 e nekem tanítódnak lennem. Azért tarthatalak e anyjok
 a virtusok a kegyességre, és a felebarátai szeretetre, el
 kellett e háború nélkül minden ^{konfliktus} ~~konfliktus~~ ^{konfliktus} ~~konfliktus~~ ^{konfliktus} ~~konfliktus~~
 vértelenem. Bizony felegyenes, hogy segéd az emberi nem
 ellen Barom módon dühösökös Nere tanítótalak, Valyon
 lehet e már vástad segíteni, meg próbálok meg ambar ^{figy} ~~figy~~
 közkaszásával efel is az. Meg próbálok meg a ^{szé} ~~szé~~ a ^{szé} ~~szé~~
 maradék is meg lásra mely igen szeretke legyen haragját
 az öreg Seneka; és hogy volt Sanitványát a kegyetlen
 Nerót, maga veszedelmével is meg kívánta tenteni. De
 mie valaki zorget az ajtóra talán se Fannius és Piso, ^{men} ~~men~~
 azt izének hogy hozam akarnak jönni.

Fannius, Piso, és Seneca.

Fannius. Hát hogy vagy barátom. Még abba a gondó,
 loba vagy e mint ez elott egy orával voltál,
 Seneca. Nem vagyol on olyan gyermek e fi ember
 hogy ^{min} ~~min~~ oly hamar meg változodjon gondolkozásom ^{ma} ~~ma~~
 ja e szeretem én Nerót ambar kegyetlenkedik, a harag,
 mat is szeretem am bar nyomozgatnak. Mind a ket
 nőre jó fivel el megyek. De je boldog volnol ha va
 láho gy meg veritkenem Nerót, és Romana l azo végi
 Nérogat vippa adhatom.

Piso. Tel gondolkozol ^{Seneca} ~~Seneca~~ ^{Seneca} ~~Seneca~~ ^{Seneca} ~~Seneca~~ ^{Seneca} ~~Seneca~~ ^{Seneca} ~~Seneca~~
 egek Rómánál csak te benned nagyon minden reménye,
 Na kedved meg nem jobbitarod aruttan erpaka modokhoz kell
 nyulnunk.
 Fannius. Nem bennunk Seneca, jol tudod kezd valo ba,
 vársagunkat, nem pediglen csak mi egydoül vagyunk barátid
 egek Roma jó akard. Mind fel kelünk ha valahogy te nekod
 is attol a kegyetlentol megtanulmányot kell ~~senvedni~~ ^{se felj}
 semmitol, élek én is megeskupostu iten nekod hogy segéd meg
 bopulak, Tudom egek Roma kéf lek arra igen nagyon megim.
 tak mar annak a kegyetlentol igajat.

Seneca. Nem jol gondolkozol voltam Fanni edes barátom,
 Mar egyszer fel tettem magamnak ^{hogy} ~~hogy~~ ^{hogy} ~~hogy~~ ^{hogy} ~~hogy~~
 meg az utolót is a mit körülte lehet. Nem vettegetek már engem
 semmi, a fájdalomnak nem teszek olyan nagy imprefioten
 temem, hogy azért jó ezimtot el alyak. Meg a halál is a
 melyet könnyen lehet ilyen fejedelemtol remélni, az se retteg,
 tet mondok engem. Ugyanis ha az ember örök boldogsagot
 vár a jövő élet után, mitsonda a halál egyebb hanem e
 vilagnak a másikkal való fel iscedés. ha pedig nem, és
 a mint nemelyett tehit e világi élet után megint el
 torolteünk és semmi se tipunk, úgy is jobb az embernek
 meg halni, mint sem haragját és jó barátit ily vesendo
 állapotba latin

Piso. O igaz haragiu. Lúka az ily ember a földön.
 Nem keres meg gyözodes kívántatik az ilyen bátorra,
 En is valaha katona voltam, és kardomat se nem olta
 kediesbol mondom, ^{vieszi} ~~vieszi~~ ^{vieszi} ~~vieszi~~ ^{vieszi} ~~vieszi~~ ^{vieszi} ~~vieszi~~
 Halafrottam, ^{de} ~~de ^{de} ~~de ^{de} ~~de ^{de} ~~de~~
 orpagolac foglatam el; kéralyokot vettem le tromf,
 saikról vettem meg. De meg is azal non ^{szé} ~~szé~~ ^{szé} ~~szé~~ ^{szé} ~~szé~~
 magamat, hogy a halálnak veszedelmét ^{ly} ~~ly~~ ^{ly} ~~ly~~ ^{ly} ~~ly~~ ^{ly} ~~ly~~
 vettemek mind se Seneca edes barátom.~~~~~~

Kidves

Seneca. Tudod e barátom az a köp példabekédet, Eró,
 sebb az a ki magát meg gyozheti mint sem a ki a leg,
 erosebb varakat meg tudja venni. ~~Hog~~ Könnyű edes bara
 tom a varat meg venni ha jó es gyakorlott hadi ser,
 ge vagy on az embernek, de azt a ki varat ~~az~~ a huski
 vet meg gyozni az am mesterség, azon kívül ha valaki
 eros varat rephen meg ~~am~~ ^{di}teretnek csak kis repter tulaj,
 donthattya magának. Nagy repter a ^{azon} ~~azon~~ ^{velekedésnek} ~~lehet~~
 tulajdonitani, nagy repter a ^{lehet} ~~lehet~~ egy repter idó ja,
 rajának úgy hogy igen kevés marad magának a feje,
 házi vesemlé. De a ki magát meg tudja gyozni, azon digi
 retett egyedül magának lehet tulajdonitattya, minden
 ebben senkinék rephé, azon kívül ugyan mi lehetne a
 mi már most e világhoz tudna úgy annyira edesíteni, hogy
 a hazam javáért eltemet ne mernem kóvkaeni. Régi ja,
 báragunk el veset, már tsáé azon kell igyekeznünk, hogy
 fejedelmünk jók legyenek, ebben áll már ~~tsáé~~ ^{most} ~~tsáé~~ ^{tsáé} ~~tsáé~~
 sagunk jobb boldogsága. Ennek pedig elérésére mindent
 köp vagyót véghez vinni.

Sammus. Kétféle jót herphé inkább feretlek mind eddig
 ha nagyobbán lehet annak valakik feretni mint eddig
 ferettelek. Nemo hiába hogy annyit vizsgálomál eddig
 e világi dolgok után, jól meg tanulád azokat, tsak
 nem könnyen valóhatnál meg a dolgokt külső finék
 általi. Meny el barátom, próbald meg meg utolyára
 ha valóon nem lehetne e Néron agitani. Ha nem ké,
 pek vagyunk ott le termi's magokat comjunkra fel
 emelni. Ha pedig mig ez meg eshetnek az a ver fipo
 halalodat kioanna kepek vagyunk erette boput állai,
 és ott meg ölni. Sanya azon ^{legyen} ~~legyen~~ ^{indulatomat} ~~indulatomat~~ ^{rephé}
 az meg bimegen o' ha másként eslekepen,

Piso. En is edes. Senekam arra igeren magamat, ne
 foly tudod egek Roma keret teged, minden igaz indulattal
 viderete harafia beuilli ok fejedet. Tudod az in veled min
 deq tartott baratsagomat. De mit is vigepruallak teged holon
 wa ippen mat befillél oly ~~meg~~ el is kellet el medel. Keppen
 volna Senekának felni.

Seneca. Nem tudom mit kerlyak meg vagyok illetodre
 látvan ilon jó ket barátomat. Azt gondoltam hogy a Regitnib
 emlékezetben volé Damoniak és Pithiasnak, Reseusnak és
 Pynthousnak bar's egyebet baratagek tsak tsupa költemeny
 volé; de már a ti példatokon kedves barátim latom hogy
 nemo egeflen hihetetlen azottó vele kedetek. Oromom miatt
 magamon kívül vagyok. El me gyek örömet meg probulok
 mindent ha hinte vesedelmekkel esnek is meg. Had lápa
 a késo' maradék mit vinnék. Seneka a maga hazáját.
Sammus. I. Iarna hallatik a guraditon valakinek felmenye. I
 De - - valaki jó, talám megint vof hint hallunk
 mar hintogy felek.

Scena 3.

Polybius és az elebbeniek

Polyb. So napor barátim; hat Seneka nem kefulk e már
 vifda a varakba, a nep tsak tegede var nagy fuksege
 vagy on vead. Ottent ha nem jóp zenebonat fog inditani
~~tsáé meg~~ és Nero is meg ölni már kegyetlenséget
 nem alhatya. Sies hat kefuly hamar.

Seneca. Eddig is kefuliend de meg egeflen kepen nem
 vagyok, hanem vemu nysem nem sokkara, el me horet.
 Azt nem hozol e megint valami komoni usságot.

Polyb. Nem egyebet hanem hogy Nero hint úgy kegyet,
 lenkedik mint eddig. A sok vör ontásnak hofha i vége
 nintsen de nem is tudá, mit avagy mikor kunkotik
 meg a farkas a predalástól. Ottav a mint hallom a
 Feleségire is meg haragitt, tsak valahogy azt is meg ne oltepe
 nagyon vesseget. Még tsak gondolkozni se ferete e rolla.

Pido o Sörnyü dolog már annak az artot tannak is
halál veszedelmü körött kell lenni. Pedig mennyire nem
szertte ő azt, ~~pedig~~ már ha annak se kedve lennek
kedvese e világon.

Fannius. Seneca veszedelm van kesedelmedbe. Roma
kiványa minet okodott, a Szakárménak pükrige van jelen,
leddre az Sörnyü akarják Romának általad való meg
szabadítását veghez inni. Oltis követünk Tege d, minde
műve el kiserintse ha ugy fog kívántatni meg a leg alaso,
nyabb s leg roszabb romlotzbenis.

Seneca. El megyek barátim, vak az en Pompejan,
vak az en kedve felejegem hogy maradjon magara,
Ha való hogy meg öbortem mit tinnál magara, o kerem
seg o. Sörnyü baj! s. sokáig gondolkozik a többiek is el
mennek gondolkozásokba. El megyek meg is nent, mit
remem. A köz jót feljebb kell betülnöm mindennél
a kiványa jelen léremet, had megyek kékülyek el.

Fannius. En is el megyek, had segítsek néked.
Pido. Magam is el nem hagyom Senecat. ez a Patria.

Scena 4.

Polybius maga
s. Fel kesegben esiben, vegres o sörnyü fajdalom ha
tudna az egész dolgot Seneca mit nem mivelne segony
vak azt halotta hogy Néro feleségire meg haragut
s már is ugy bankodik, ha ha tudna hogy nem tya k meg nek
haragut, ha nem meg is ölette, mit nem mivelne segony. O en
fos állapot. Ha mind ezt el kell szenvedni, o te fog,
galatra rá sokatott nép sörkény fel bősztud sok artat,
lanottá véreket, mit kejel, söt en is mit kézem s kiványa
kardjút, nem lehetne e nekem Romát ezen karr al talle
meg szabáditani. O Jupiter segít ki mindég ezen népnek
1992

szüa voltál, jöss. Sius segedelmével, Lamma hallatik meg
ebben kardjút vifla u siflygde mitgoda Lamma ez.

Scena 5.

Fannius. Strajával és az elebbeni.

Fannius. A ~~Strajával~~ küldött engem. Te vagy e Seneca.
Polybius. Eki pükrige ved vagyon Senekara, igen is ez a háza
Mond meg nekem mind egy akar neki akar nekem mondjad
Fannius. Nem mindegy magával kell ^{nekem} vete befellenem, nagy
Dolgom vagyon vele, maga semelyet kiványa a dolog.
Polybius. Magaból eok dolog lehet e. s. Fannioshoz: no ha vele
akar befelleni en vagyok az, mi dolgod van vele, talom
valami eok hirt hozol.

Seneca. Fannius. A Szakár meg haragudott vad azent
art izeni hogy halálhoz kérsily mert rövid idő alatt
el kell vefertem. Meg azt a kegyelmegeget tsinalya velle
hogy a halál nemiben enged valasztást, vagy ~~ez~~ kard
vagy mereg vagy pedig erudnek meleg Juedoben kijudo
meg negitasa.

Polybius. So pivel meg velle késem, nem vagyok en utolbo
sok jó embereket el küldött már o más vilagra, azok
után nem segyonlem en is el menni. Anyat jó barátit
feleséget már meg ölte, azokto veckről fustolog meg most
is karjást, ki lehetne kegyetlen inokulatyatol nent. Tyrannusnak
a kire alatt meg halni nem fogyon kívánt olyan kegyetlen,
és minden embereget le vetkeztetnek keze alatt. Ide a kardot
hadd olyend meg magamat semed laoreo hogy meg mond haj.
had amaka Tyrannusnak hogy nem félek en a haláltól. Nem
el az aratlansag anyira sölle mint a kegyetlenség.
Fannius. s. bámulda magaból ugyan bátor ember ez. Polybius hoz: Nem
ly hamar meg elobb Szakárménak hínél kell remem mitgoda
halálnak nemit válastotta.

Scena 6
Seneca is az elbontók

Seneca: megotlóver/olít akarok itten kit kegyrek
Formio. Itton Senekának hoztuk a Saspar parantsolu,
hiszát hoztam hogy halálhoz kéküljön.

Seneca. En kékülyek halálhoz azt parantsolja Nero, En
mindég kéfen vagyok hozza.
Formio. En nekem az urral semmi dolgom sinzen hanem
ittén Senekával, a kinek már meg is mondottam Sasparom
parantsoláját

Seneca. Hat hísem nem ez Seneca hanem én vagyok az.
Polybius. Ne hídj neki en vagyok Seneca engem oly meg
az az artatlan maradjon életbeno.

Seneca. Formio ne hídj neki hísem en orgebb ember vagyok
ő Ifiu nom lehetett ő Neronak, de nem ennek hanem a
jó Neronak tanítója. En vagyok igazán Seneca, e nekem
csak jó barátom, maga halálával akarna az én életmet
meg vasarolni.

Polybius. Kérlek Formio ne ölt meg ezt artatlanul mert en
vagyok igazán Seneca orgebb vagyok mint sen a milyen
nek látom. En vagyok ha valaki a vétkez és artatlan.
Formio. Soha meg ilyen emberekre nem akattam. Már
ki tudná köztetek ki igazán Seneca. Mind a kettő egy
formán kéfen vagytok a halálra.

Strasza. Kapitang Wramo ha szabad fölteni, láttam valaha
en Senekat de úgy látik hogy az az idosobb ember az. Polybius
hisz az halván le rogyik lábáról is elajúl a földön.

Seneca. Jól mondad Strasza en vagyok az e nekem jó
baratom anyira szeret hogy kéfé volna erőstem meg hűm
ha azzal életmet meg menthetne. De Formio mits oda halál,
nak nemivel akar Nero elvepenni.

Formio. Valafrást enged a halál körös vagy kardat vagy
mereggel vagy pedig ^{arctonok} melyig ferdobe lejendő megnyji,
sasaral. Valafrást az én három körös.
Seneca. Meg is kegyelmesebb Nero mint sem gondolnám volna.
Ha már halálomat kívánja, erreimnek a ferdőben lejendő
megnyitását valafrastom. De Formio, ellihoz kívánja Nero
Nero hogy e meg essek. Most mindyárt vagy még tovább
élnék és haláfrastával.
Már ez ^{élnék és haláfrastával} győztem.

Formio. Azt parantsoltam hogy meg ^{idővan} ^{és} ^{ed} melyik
halálnak semit valafrastod, en magam mindyárt viffa menyek
kardat körül vetetren katonákkal neki meg jelenvén
akaratomat. Aman megint mindyárt viffa menyek és meg
rajta való executiof veghez vitexem. Most én mindyárt viffa
menyek Sasparomhoz, mindyárt del után pedig sememlem meg
életetised meg eshetik

Seneca. No csak meny el siess mentül hamarabb viffa jövetéddel
mond meg Sasparomnak hogy nem félek anyira a haláltól
a mint e gondolca volna.

Scena 7

Seneca és Polybius ajúlásban

Seneca. Ó Nero jól íped hogy meg ölettek. Hisz e kedves
dolog az embernek haraja nyomorgatását nem kettő. De
legény polybius ó kedves barátom menyire peret ez engem,
hiszara meggen meg tapogatyja. bizony o fajt alom calom meg
holt. Polybius! - - Polybius! - - Meg egyet próbaltok meg
későbbé mártya képkénőzet és Polybiusnak omra alac tartycó!
Még is csak kezd ebredzeni, né mind mozgatya kezét ujjait.
Polybius! - - Polybius! - -

Polybius. Mit edas barátom Seneca nién hoztal viffa az elzeam
merezőből. O be fop helyt voltam,
Seneca. Nem voltal az elzeam merezőjén csak a motad. Kély fel
ferkeny fel barátom.

Seneca. Nem voltal az elzeam merezőjén csak a motad. Kély fel
ferkeny fel barátom.

Seneca. Nem voltal az elzeam merezőjén csak a motad. Kély fel
ferkeny fel barátom.

Polybius Fel vigasztal...
Seneca Ni befeljuk meg amot megszunk be, ottan majd

meg inkább magadhoz jöhet.
Polybius Nem bánom, csak hogy hogy fel kétszessék...
Seneca ^{hozzelak} a másik ki menve...
nap es. Ch orikké való fűten.

Scena 1

Polybius es Seneca a feredőbe de meg erei meg nem nyitva.
Seneca Ugy van az Polybius ugyan azon dolog egyfer kedvetlenek
viseik máskor pedig nem annyira. En magam mikor előző forrmi,
dol halottam ~~be~~ ^{komenendo} halálot, meg valton hogy valamennyre
meg ötlöttem. De már most jobban meg gondoltam az embernek
halandóságát, és a világi dolgok mulando voltokat, nem annyira
sáponyodom tolle, söt már éppen nem is felek, hanem örömmel
megyek ki e világból. Ugy is már természet forintis keves időt igér,
hottend volna magamnak, két ^{napom} eptendövel elebb vagy hatrabb nem
jokat tefen. Egyfer isa e ugyan meg kell lenni.

Polybius Igaz, hogy ugyan mindegy, de kar az olyan derek embert
ki mulni e világból a ki meg sokat használhatott volna. Nem,
magára nézve kar de kar masokra nézve, kar a kor tanasagra
nézve. Mert ő bizonyosan el képem hogy meg egek Roma gyarban
fog bonulni meg halon melatlan halatod.
Seneca O barátom a jörendő dolgokat nem tudom, de az
mondhatom hogy semmi fe vinalya keserve sebbe halálot
mind sem haran fajnálasa. Latom söt ezem mely keserves
allapodban legyen haran, nem segíthetek rajta, s ez tsinalya
keserve, ez a lelkemnek testemtöl való el pakadasat. Hanem
remenysegem rajon abban az egyetben egy Seneca a ki ^{emletem}
mindesztig írteltem. Vigyaz a Romara nem hagyja az büntetes
nélkül az Seneca lent.

Polybius Ritkan lattam ambar Solat partam a föld ^{kereslegin}
oljan bator forint olly eros Vitez, es olyan nagy Filozofusok,
mint te Seneca. Latom de nem ok nélkül visgaltad mind eddig
e világnal ^{valóságát}, a természetnek egy mással ^{bol}
ken ^{okozt} ^{forvnyein} mulandoságát, nem ok nélkül
visgaltad mondom ^{idelelnet} es annak ^{teljeleteseget} ^{kezesegit}
Mert egyebet nem merel a halatall olly batar ^{hem} be
állani, es a világi ^{hason} talanságokat, a mellyel ok ^{rajta}
melly Solat ^{valna} mel ^{Kulso} ^{szinel} hel, ^{olly} ^{minden} ^{homor}
xugal nélkül el hagy.

La mort de Seneca comé et parle parous de l'union

Seneca. El hid barátom. Tal az fel az halálból
 aki világi életben soha róla nem gondolkozott de aki
 ennek a kétségnek ennél a mi fényre való komlándó lakó há-
 zunknál mi voltát jó gondolóra veszi a nem félhet
 a halálból, azt vagy elebb vagy hátrább történendő
 bizonyos végénél tartván az embernek. Ugyan is a vagy
 nem halászes e hogy az az sol apró részekből álló
 és étel által naponta változó test a melly hárszán
 teler mozgásban nem volna meg és rohadni, és a ki
 így is nem egyéb hanem sol apró részekből lakó háza
 és eledele: az a ház Edeas barátom nem szűkséges
 hogy valaha meg romoljon ellenben az az benne lakó
 tökéletes valóság az alaxatnak és tevékedetnek igaz-
 gatója a lélek a világi jószágától meg szabaduljon
 itten szenvedet sorsjelle bajainak nyomorúságainak jutal-
 mat ne vegye. Bizony ha az ember ezt mind meg
 gondolja, nincst mi edesitve e világi élethez.

Polibius. Meg vallem tudálkozom hogy lehetett nemel-
 lyelnek oly nelesen meg halniol mind Epicurusrol
 mondja.

Seneca. Nem tudálkozhat azon mert ő jól boldog-
 gának tartotta a világi gyönyörűséget; nem tudt ő
 nem is hit semmit a jövőre életéről. Azt gondolta hogy
 e kétség el romlásával a lélek is semmi ve fog lenni
 azért nem is ő nélkül réteget ő annyira a halál-
 sol. Ugyan is egy kéreves sőt nagyon bajonak tevé
 hogy a világi nyomorúságai és járadvagai után egy per-
 xibe egészen es minden jutalom nélkül el engedje
 azért is ő ha a végiségnek hidni lehet minden sol.
 Sokaságat világi életben kérevese és taláta sol. De
 mi nélkül a ki minden vég nélkül a római módor
 nem alaxat meg hatni szűkséges Ezen nem
 kel minden boldogságukat kérevese.

Polibius. Igazat de valjon mitsooda fundamentumból
 lehet nélkül ez élet után más életet reményleni.
 Nem jól erről sem a természet törvény sem a józan
 okosság. Tal ottjan fundamentum nélkül való vételezés ez.

Seneca. Korant sem. Azt nem igen lehet ragadni hogy en-
 nek az fény világnak a lineb rendjét soha elégé nem győzőm
 tudatni. De formalója es Teremtője nem lett volna ugyan
 is hogy lehetet volna ez az oly sol es különbséle részet
 bol álló világ, a Kinek mind egyel tevékedetje komlándó,
 es múlandó; a Kiben minden nap a régi dolgok na bel
 engedését es újatnak formalóját látjuk hogy lehetne már
 ez illjen múlandó részetből álló egésznek öröké valónak
 lenni. El kel ennek vepré komlani es félbel komolni
 Kellestet valaha ennek roináltatni. Vánab Kellestet
 hat ennek lenni egy öröké valóságnak aki ennél a mi ite,
 lágyatnál sokkal tökéletesebb a Ké komlándóságának
 nincsen alája vesetve. Tal gondold meg mint ha egy per-
 xibe egy fény házba volna helyeztetve a Kiben minden
 fény rendel el vagyon rendelve a Ké fény es jó mód-
 dal vagyon építve, a vagy nem azt gondolnád ez hogy ennek
 az épületnek Vánab kel lenni. Tal máx Latván ennek
 az fény világnak allotványját ezt az minden hazol feket
 el rendeto nagy épületet gondolhatod e? hogy ennek nem
 volna Ván, e tal magától tamadot volna minden tökel-
 letes valóságnak legedelme nélkül.

Polibius. Mind egyel igazat. Ugyan is mel talán egy
 ottjan nére találtatott a Ké Isten nem hit volna
 mert vagy kutyat vagy matolat vagy a Sűret a mint
 a Persak vagy valami egyéb dolgot tartott Istennek.
 De ha szinte azt meg engedem is hogy vagyon Isten nem
 Kéretetnek mel abból hogy világi élet után más élet is
 volna.

Seneca De re re Politicis. Ha, már Isten vagyon milyjenek képzéled te azt magadnak, Jónak e vagy Rossznak. Oljannak e a di. Igazságos Lent és minden kiba nélkül való a di az Allatotnak és Teremtéseinek nyomorúságiban nem gyönyörölködik: Vagy Rossznak, Jónaknak, Egyetlenek, a di minden Gyönyörűségeit csak Teremtéseinek nyomorgatásának tartja?

Politicus De re re Politicis Jónak, mert a józan okosfággal ellenkezéssel látni, hogy az a ki ennyi sokat teremtés és oljfényen, a Rossz és Jónak

Seneca Ha már az az Isten olj Jóléteket avagy lehet e képzélni, hogy az az Embert olj fényen és boldoságban teremtés ennyi sok nyomorúságot boldosítván az Embert az minden jutalom nélkül hagyja. Diogenes pedig hogy e' Tar Lagor ha Rossz a Jóval a nyomorúság a Boldosággal igen kis proportióval vagy. Te két Ulysseus kézen egy olyan helyen és időnek lenni a mellyben és a hob az Boldoságnak di kel potolodni annyira hogy az az Te le valószínű az Embert nem csak semmivel adás. Sa ne maradjon sőt még gazdagon még is ajandélok. Ill hidd Politicus hogy ha az ember jutalmat nem remény lere kétszáz kel esni. Kiváló a jó embernek a Jónak boldosága sokkal kevesebb a Rosszabánál. Mel te sokat nem próbáltál de csak ez az egy Példu a mi Gasparyn e Neroe sok jó embert mert az az ez alot nyomorog Ketregt esést jutattna, Mert ez a Leg kegyetlenebb Trápar melly Soluk Vallodit Rajtunk vagy intább melly Soluk dühösködik: Vagy Isten az Val Edin mi Rajtunk, Talan az Igaz Utca Vyssa alarija teriteni, It mellet el hidd Politicus szolna az artat landolna a di nel vérelet li ontotna nyomorúságai kat mas világon li fojja potolnia

Famius Pivo és az elebberiek,

Famius. O Seneca hat már el hagyta é bennünket, nál ad nelküle már nyomorognunk, eddig ha valami bajunk volt, vak Te hozzad folgamodunk, és Te vagy segítettél, vajunk vagy ha nem tehetett leg alább vigasztaltál. Pedig o mely te vigasztalást nyújt egy igaz barát barátjának mint Te, mi kedves Senekánk.

Pivo. Kiben lehet már meg közössé ságnak, sőt nem minden jó emberektől reményre gek. Ki men mei már ennak az barátjának is kegyetlenege által alább valott. Nem ak az igazat li mon, idani, ki men meg inteni. Valóság gal senki sem. It Te halál oddal a mint latzik el te engedni emek a dido Varanate, ki re, genten, mig fejét kivályotta meg nem hajtotta, meg fel világnak Ura lefe. Min ketten könyör nek és kegyet est mutatnak!

Politicus Ha en mit tinálok az en kedves Senekám az en hidd barátom nélkül. Horá lepek, Talan meg halván ez a Famius hogy engem Seneca a maga barátjagaz melőnek tartott, az en vevemet is meg fogja kivánni, és nem lehen egyeb velem az o ke mei előtt hanem a Seneca barátjagaz, ha e lehet egyeb düret, nem oljan szörny az mint a mügnenek festik, örömet halok meg, hitem ott is az en Senekammal fojok lemi, ott is tanításból epülni. O boldog idok. Pivo

Seneca. Min nyugán tovább mentek mentek mind sem kül. Horá nyomorog gazán az emberek fülszege hogy sem le, kedjek, de ez ezen ketegber mindig a jó son esibe hogy va, gyon felekünk meg, egy felbott hatalmagg is a ki ha fin va, Camenyre enged nyomorog gazatni, de vegre csak ugyan vegre est nek, a kinél minden mi veckünk, egy mero sepponyob vagynak teve és a ki csak addig büntet bennünket a meddig edemelyük

Piso Ugyan meg fordult dolg ez. A halálhoz képző em
ber a kinek volna vigasztalása inkább fűtése ari
gáttal bennünk.

Seneka Eppen semmi tudni, mert a ki olyan jó ve
remeni magának mint enni a ki oly sokszor boldog
állapotyában is gondolkozott a halálról a nem felhő
től. El hiányoztak barátim hogy akkor kell az embernek
a halálról gondolkozni mikor boldogul folynak napjai, meg
ugy el on azt hogy mind a jó kezesében önmé határ
nélkül való nem léf, mind pedig ^{hogy} a történet
rok fűtése könnyebben fűtődik. De edes Piso mi es
Tannum mit tinnél az en kedves feleségem?

Tannus Elég mondottuk honozu történetet, ebből magam
kivül volt de azért valamennyire láttatok meg vigaszt
lódni, most pedig a nagy keserűségtől meg bagyrován, el
kunyadt, de nem annyira alond ez mint inkább magam
kivül való lével.

Seneka O kedves feleségem!

Polipius Ne félj semmit tőlem vigyázunk mi rea... Nem jut
é nyomorúságra. Ha fize a Szászról. Nérotól valamit
Kellenék neki szenvedni, Kéhebbel ragyunk a Dürveteinek
egy képet magunkra fel valóni. De Talam ha fűtél meg
halgatók Kézenirlet és bennünk attól a vérszípőtől megmen
tél.

Seneka A hídjétek Parátim hogy semmi annyira nekizre
nem fejei halálomat mind feleségemmel jövendőbeli. Sorsa
nem tudom hogy valjon halálom után nem fog é ő nyomorúságra
futni, és a Vére által meg öllekenni. De Talam tal ugyan azaz
emberi sorsolva vigyázó halálos fűtél rea is mind ártatlan
ra gondot fog viselni.

Mind Hárman együtt. Gondot fogunk rea viselni

Seneka

A Kapitány és a előbbiek

Kapit. A Szász az én Nam valasztott halálom német
helyben hadra és ergem azért lülett hogy parancsolatját és
alkaratódat ké telyesítsen.

Seneka Jól vagyok tal bűtán nyisd ki erejét ne félj
a Vére ontástól, igaz hogy ártatlan vért ontasz. De ártatlan
nül köteleseget mely Kéleveséget Tal parancsolatját ké telye
steri. (A Kapitány fel nyitja erejét de félelemmel.)
Ne félj tőle hiszem Kátora vagy a Kátomanak pedig a Vé
rél felni. Kéje. Ti pedig Edes barátim ha valaha valamit
tarultatok Kérelától. Tanuljátok most hogy kell este jól meg
halni. ugy hogy az ember soha meg ne bánja.

Tannus Talán Edes barátom es elég nem győzzük tudal
ni. Mert ritka az ilyen halál ritka az ilyen bátorság
mind a tied.

Seneka Azért kell a mind eddig mondottam horgalmatofan
a halálról gondolkozni. Mert a Világi élet csak olyan mind
egy fűstőlge gyertja aki kamax el alufit, és fűste el mül
vín semmi nyomát nem lehet látni. A másik életre kell mind
nyájunknak vadakozni ottan fűtja é Világnak Teremtője nyomo
vűsagaintert a putalmat ké gűtogatni, a legyer minden em
berkel tölja. mert ugy mind könnyebben szenvedheti é világi
bajait mind pedig a fűtnek a lélektől való el habaddst, tal
ugy nézi mind egyik fűtától a másikban való ^{alul} meretelt

Piso Meg vallom magam is igen keveset gondoltam é Világi
élettel, de tal ugyan inkább magamoz edesfűt az ergemet mind
tégid. Nem Sajnallanak ugyan életemet hazam parátot fel áldoz
ni, de egy olyan Tyrannustól mind a Vére minden igaz ok nélkül
meg öllekenni. A meg vallom nekizen esrel.

Seneca. Eppen az ami engem ~~leg~~ ^{leg} vigasztal hogy ártatlanul kel meg halnom. El híd Piso! hogy inkább örülök annak hogy ártatlan vagyok mint sem ha jól varakhat vettem volna meg sol erős szeszűket vesztetem volna el. Nagy Fúrvalysolat fingen Fionusáiról vettem volna le es ha fegyverem által hazamat minden nyomorúságtól szabadítottam volna. Nagy Frints az ártatlanság kivált halála oraján. De más jay barátim erőm el fogyel kell válnom kellek. Mond meg Kapitány Vádrak hogy Seneca meg haláthorve felejtkezett el az Vereja ról az t Gyilkosárol, meg akkor is jót kívánt öneli. Jaj! el kell válnom barátim masadjatok jó egészségben hazamra gondot vesely ~~fel~~ Felesegemre is Oh! Istenem Istenem! (be huncpohemelt es megjel)

Piso O kedves barátom! meg halál, s Isten ~~v~~ nem konyomlúel rajta. Hogy engedél hogy az az amelan jay, az ember nem, zetnek igazan dize oly hamar meg haljon.

Fannius. O Seneca! huc mar el hagyta el ~~enged~~ ^{roft} bennünket Niro Niro nézd meg mit tölkedtet? Nem iszonyattal e barárodar tanító, dat is fogadott Anyadat meg ölni ártatlannal. Nem ember vagy a barommal is alább valobb. Végre lehetlen hogy erosen meg ne buntetődjél. Az Istenek is mar nem fogják el fonsódm sok fele gonoszragdat, s Irentelenségedet.

Polyb Vigasztaladjatok meg barátim. Sidjátok menyire firtottan legyen en Seneca, de meg is mar, a mint maga tanított meg vi, gaptalozam, látván hogy ellene semmit nem lehetek. Nyugodja, tok meg az Isten végezeiben. Nem alhatunk ellenek. Azon kívül látatok hogy mely bekefegesen es foyon köle meg. ^{Aja} ~~Illum~~ a világi élet után mar lehet remenlenomik ugy ^{hagyja} ~~gondolom~~ ^{indom} a fog leg első es leg bédogabb helyen ott ülni.

Seneca Kapitány s Nagam is Sajnálom Senekának sorját, látam ~~sen~~ halálát es mar el megyek hogy Szakromnak haláláról huc meséljék. / hi meggen. /

Polyb mi pedlig menyünk es felesegének halalat meg jekent, ~~en~~ ^{en} vigasztaljuk ambar nekunk is vigasztalása volna ~~fü~~ ^{fü} ~~te~~ ^{te} ~~segunk,~~ ^{segunk,} ha valaki tökéleket nyugitama.

Piso ~~Nem~~ ^{Nem} bünom. O Pomona napra Pomona este!

Fannius O Seneca! Seneca! hogy hagyta el bennünket

Polyb. Ilyen az igaz embernek halalt, ~~sonda~~ ^{sonda} s nyugodalmas nem habozgatja lelki amoretje. Es az igaz Philozofus, jmind haemard hi mennék. / vége.

Seneca
 Pompeja a Seneca felesege
 Polybius Seneca barátja
 Piso) mind ketten Seneca jó barátai
 Fannius)
 Formio a kapitány
 Egy köz katona

A

A Vafari

Seneca vége